

-: આદ્ય શક્તિ મહામાયારૂપ ખોડલ :-

ગુણ કથું હું ગાગડિયાની ,
મે'ર કરો જે મામડિયાની .
ત્રટ હીરણને વાસ તિહારો ,
ધરો ગાજે ત્યાં એકજધારો .
તરવર ફૂલમાં વાસ તિહારો ,
મહેકે વાયુનો મહેકારો .
ઝરણામાં ઝણકાર કરે તું ,
નીરમાં ઘેરા નાદ કરે તું .
વગડામાં વનરાઈ ઘટા તું ,
લાલ ગુલાબી વેલ લતા તું .
તરવરમાં કુંપળીઓ તું છો ,
ફોરમમાં ફાગણીઓ તું છો .
કેસૂડાંની કળીઓ તું છો ,
પીળાં પટ આવળીઓ તું છો .
વાયુરૂપે વિચરે વનમાં ,
થાનકમાં ઘરમાં થનથનમાં .
ગાજે વરસા નાદ ગગનમાં ,
આહુત જ્વાળા માંચ અગનમાં .
જાંપ જપે તો હોય જગનમાં ,
લગની હોય તો હોય લગનમાં .
પેઠી તું સ્વર્ગે પાતાળે ,
ભૂવન ત્રણે તું નજરે ભાળે .
સાદ કરે તું આવે સહાઈ ,
ઘાબળિયાળી આવે ઘાઈ .
ક્રોધ ભરી તું નજરું કરતો ,
કાળે ય ડગલાં પાછાં ભરતો .
આણ ફરે સુરજ ના ઊગે ,
પંથે તારે કો નવ પૂગે .

ખોડલ તારાં ત્રિશૂળ ખખડે ,
ગિરનારી મૂળમાંથી ગગડે .
દિગપાળોનાં છેડાં છૂટે ,
ટાણાં વિણ મેહૂલીયાં ત્રુટે .
વીજળિયુંના થાય લવાકાં ,
જગમાં હોય બધે ઝબકારા .
કોરંભ પીઠાં થાય કડાકાં ,
ભૂમંડળમાં થાય ભડાકા .
શેષાં સર સળવળવાં લાગે ,
લાવારસ ઊકળવા લાગે .
સુરજ ચાંદો તેજ સમેટે ,
હરિ બ્રહ્મા શિવ ઊતરે હેઠ .
મહેરામણ મરજાદા મૂકે ,
હરિયલ ઠારોઠાર હી હૂકે .
અવળી ચાલે હેય અટંકી ,
બિરદાળી હો જાવછ બંકી .
રીસ ભરેલી ઊતરે રણમાં ,
ક્રોધ ભરી ઊઠે કણકણમાં .
હૈયેથી જો હેત વછૂટે ,
તેને જગમાં કો નવ લૂટે .
મેંર કરે તો કોઈ મરે નહિ ,
ભૂંડા ડગલાં ક્યાંય ભરે નહિ .
વગર જોતું કોઈ વેર કરે નહિ ,
કજિયા કે કંકાસ કરે નહિ .
જીભે ખોડલ ખોડલ જપતાં ,
રામનામનાં થઈ જાય રટતાં .
અંતરથી જાણસ તું આઈ ,
બેઠી થાજે ઝટ તું બાઈ .
ખરે વખત જો ખપ તું ના'વે ,
આઈ બીજા કુણ વારે આવે ?
બિરુદ તિહારો કેમ બખાણું ;
જોણ ઝાઝી વાત ન જાણું .

કાલા વાલા કરતાં કરતા ,
 પળિયે તારે પાયે પડતાં .
 કાળે બુદ્ધિ બેર કરી છે ,
 ભીતરમાં કંઈ લાખ ભરી છે .
 હૈયાની હોઠે નવ આવે ,
 સક્તી * " દાદલ " * કીં સમજાવે ?
 આઠો જામ ભજી લે અંબા ,
 જગબંધન છોડે જગદંબા .
 પ્રાત ઊઠી જો લાગે પાયે ,
 જનમ જનમનાં પાપો જાયે .
 કર જોડીલે દાતણ કરતાં ,
 ભજીલે ખોડલ ડગલાં ભરતાં .
 ઊઠતાં બેસતાં નામ ઉચ્ચારે ,
 દુઃખ દાળીદર સઘળાં ડારે .
 ખોડલમાં કરશે ખમકારાં ,
 ચિતમાં રહેશે જો ચમકારા .
 બની નથી ગઈ માં તું બેરી ,
 તારાં બાળકને લે ટેરી .
 અમી નજર તારી જો પડશે ,
 થોડી ઘડી કાળે ચ થરથરશે .
 ખોડલ માં તારે ખમકારે ,
 શારદ પાછા લેખ સુધારે .
 એક ઘડી ના ઊભે અંબા ,
 ઝટ આવે વારે જગદંબા .
 પંચાણ હોય કે હો પગપાળી ,
 ઘોડીજે ઝટ ધાબળિયાળી .
 ખપ્પર ત્રિશૂળ ખખડાવી ખોડલ ,
 અળગો કરી મઢની ઓજલ .
 કાઈ હવે વિલંબ ના કરતી ,
 ખમા ખમા મુખે ઉચરંતી .
 જણ્યાં અપરાધો ભૂલી જાજે ,
 અવગુણ જોતી નાં તું આજે .
 થાનક માંથી બેઠી થાજે ,
 અમણા દુઃખ તું ભાંગે આજે .

કવિશ્રી :~ દાદ બાપુ (દાદુ દાન
 ગઢવીર)